
Kærlighedslykken

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Kærlighedslykken", i: *Mindeudgave Digte*, side: 183, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Kærlighedslykken

Da Gud havde skabt den forundrede Jord
imellem de rullende Taager
– og Vandene viger mod Syd og mod Nord,
mens endnu de hvirvler og koger –
da rejste sig Livet paa Albueblad
og søgte med biindfødte Øjne
den Vej, som den Vældige fjerned sig ad,
men skimted kun Bjerger sig højne.

Og Livet vandt Kræfter, og Livet blev Mand
og kaldte sig Herre paa Kloden.
Og Skyernes Ildglimt og Havenes Vand
de laa ham som Trælle for Foden.
Da kasted han Nakken tilbage og lo:
„Jeg spørger ej mer, hvor du skrider,
thi her vil jeg blomstre og byde og bo
i Lykkens alvarende Tider.“

Da bruser det over den angstslagne Jord,
den hylles i rullende Taager.
Og Vandene kommer fra Syd og fra Nord
i brølende Hvirvler og koger.
Men Livet vil raabe mod Bjergenes Rad,
hvorover sig Noget ses højne:
„Jeg var dog“ – og synke paa Albueblad
og smile med bristende Øjne.